

Stjernen.

R. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saalom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

G. S. Christensen, Fremont, Neb.
R. R. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
G. E. Johnson, Minden, Neb.
W. R. Vager, Akron, Colo.
R. Christensen, Clarkson, Kansas.
F. Rederksen, 1113 Boundary Street, Burlington, Iowa.

Prisnumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Denneværelse derom ser til.

Den Mængde ny Abonnenter der i den senere Tid er strømnet ind, har trukket godt paa Historien „Hans og Grete“, saa Restplaget er snart sluppet op. De der agter at abonnere, maas derfor helst hurtigt muligt sende ind for at sikre sig det ubkomne af denne interessante Fortælling.

\$1,219.00 i Premier til hver 1500 Abonnenter eller mindre er et Tilbud, hvis Væge er udfærdiget i den dansk-amerikanske Avisverden. „Stjernen“ har gjort dette Tilbud, men det gælder kun til 8. Febr., og enhver maa paa se ind i Tide; thi ingen kan have Raad til at lade denne Chance gaa fra sig. Paa Bladets Indre side findes fuld Besked.

Den store Reformatør Clarkson, paa hvis politiske Samvittighed saa mange demokratiske Postmestres Halse tvinger, skal efter eget Sigende snart have sørt sin Mission lykkeligt til Ende. Han overtog Pladsen som Hjelpe-Postminister kun paa den ubtrykkelige Betingelse, at han ikke vilde beholde den længe end et Aar, og det var hans Onkel om at se Landet befriet for demokratiske Postmestres, der beovagede ham til at træde ind i den med saa megen Arbejde forbundne Stilling. Denne store Opgave har han nu efter bedste Evne løst, og han vil nu snart trække sig tilbage, for at gjenoptage den mere behagelige Virksomhed som Avisredaktør.

943 af „Stjernen“s Abonnenter, som naar til Restansen med Betalingen, har endnu ikke givet noget Livstegn fra sig, og det var dog fornemmelig for deres Skyld, vi bragte vor store Premierforbedring istand. Vi ønsker idag at forelægge disse Herrer det Spørgsmaal: Kan det betale sig for Eder at lade Premieretildubet gaa ubenyttet hen, for saa sandt som ingen af Eder ønsker at være Skatstringer kan I ligesaa vel betale nu som længe hen i Tiden. Vedant, at der kun er en Maaned til den gyldne Frist udløber. Skulle en eller anden af de sene Skyldnere omgaas med den stette Tankte at narre os for Betalingen, skal vi nok siden give ham en Behandling, der hverken bliver af den blødeste eller billigste Art.

Melville C. Stone, den bekendte amerikanske Journalist, der grundlagde „Chicago Daily News“, har nydt et længere Ophold i Europa, og har under vejs gjort adskillige Jagttogter om Tolden. I Moskva traf Mr. Stone en Bekendt ved Navn Blok, der er russisk Tæneagent for flere amerikanske Fabrikata, bl. a. Fairbanks Vægt, Remingtons Skrivemaskiner og idvaste Pengelåbe. „Rusland optæver en stor Told“, siger Mr. Stone, „og den betales efter Vægt. Saavidt jeg huffer er det tredie Gents Pundet. Naar en Vægt, en Skrivemaskine eller et Jernstøb kommer til en russisk Havn vejes det, og Tolden maa betales med det samme. Af denne Grund forsendes kun den ydre Skat til Jernstøbene og Gidsfyldingen kommer i de øvre. Disse Vægt sælges paa et Aars Henstand uden Rente, som er Skik i Rusland, og tænt en Gang, — disse Ting sælges endda for mindre Pris end i New York. Jeg spurgte Mr. Blok, hvorledes Fabrikaterne kunde staa sig ved dette. Na, I Amerikanere kan taale at betale større Priser end Jolt her, lo han.“

Da Kongressen samledes i Mandags indbragte Senator Gullom fra Illinois et Forslag om, at Finansministeren skulde bemyndiges til at udlæne Penge til Landets Farmere til 2 pCt. Rente. At gjenemføre et Forslag, der saa direkte strider mod Pengemænds Interesser, kan

der naturligvis aldrig være Skygge af Haab om, det er ikke derfor vi nævner Begivenheden. Vi mener simpelthen, at det er en Skjæbnens Ironi eller Meritas glimrende økonomiske Forsætning, naar man betænker, at det er netop Farmerne (der jo fornemmelig hører til Forbrugerklassen), som har produceret de gyldne Millioner, der ligge ophobede i For. Staters Statkammer, og denne Klasse kunde mere end nogen anden have et retfærdigt Krav paa Afbenyttelsen af disse nu døde Kapitaler mod et billigt Vedelag; men ikke desto mindre er vi overbeviste om, at de vilde blive de sidste, der vil søge til at nyde dette Privilegium. Derfor sig vi, at det nævnte Forslag, der i og for sig er godt, er under Omstændighederne en Skjæbnens Ironi.

At dømme efter Breve og ligeledes mundtlige Foredrag, ser vi kommen til Rudsfor om, at flere af vore Abonnenter, der tidligere har betalt deres Abonnement forudsigt, saa det rækker lidt ind i Aaret 1890, mener at de skulle være berettiget til et Lednummer uden at betale op til 1. Januar, 1891. Der er ogsaa dem, som synes, at de gjør det godt, naar de betaler ved Aarets Udgang og ikke lader det løbe i to eller tre Aar som somme gjøre. Paadise Anstuelser skal vi blot svare, at det er en gammel Regel, at Kvispengene er betalbare i Forskud. Derfor alle ventede med at betale til Aarets Slutning, blev der jo ikke noget til at klare Forretningens løbende Udgifter Aaret igennem. Men i Tidens Løb er Kreditlystemet udbrakt til denne Forretning ligesom til alt andet. Hidsigtel har den Mand, som har betalt for „Stjernen“ i Forskud, ikke haft noget Fortrin fremfor dem, der betale i Efter-skud; dette har ikke været ret, for det er dog de forudbetalendes Penge, der driver Forretningen Aaret igennem. I andre Forretninger gaar Kontant længere end Kredit, saaledes synes vi ogsaa det bør være i Avisforretningen. Derfor giver vi Premierer til dem, som betale Kontant. Detoster ikke andet at faa Del i Premiererne end simpelt at gjøre sin Pligt og betale Kontant. Men paa den anden Side kan vi ingenlunde give en Premierie til dem, som ikke betale det fulde Aar i Forskud. Det er for at saa Betalingen ind et Aar i Forskud, at Premiererfordelingen er arrangeret; Kontanterne er nemlig saa meget værd for os.

Selskabet.

I de sidste type Aar har „Alaska Commercial Co.“ haft Eneret paa Selskabets i Behringshavet ved Alaska. Selskabet har betalt \$2.02½ til For. Staters Regjering for hver Sæl, det har fanget. Desuden var der en aarlig Leje paa \$55,000, saa den samlede Afgift paa de 100,000 Sæl, Selskabet har fanget aarligt andrager til \$317,500, hvilket giver Regjeringen lidt over 4½ pCt. paa de syv Millioner, den betalte Rusland for Alaska.

Selskabets Lejekontrakt udløber til første Marts, og Rettigheden til Fiskeriet skal da paany udlejes til Høstfyndebes for et Tidrum af 20 Aar. Et Suværsøvinneford, som maaste bedre end nogen anden er behandret i Alaskas Afreter, siger at \$2.02 er alt for ringe Afgift, Fiskeriet kan med Lethed svare \$5.00 pr. Sæl. Der er ogsaa Udset til at Afgiften bliver forhøjet. Ved Selskabets styrelse har der dannet sig et Selskab, som vil byde paa Rettigheden, og uagtet det gamle Selskab vel nok beholder Monopolet, da det ikke godt kan forlade de Midler, det allerede har anbragt der, saa kommer det dog paa Grund af Konkurrence til at byde noget højere op.

Sukkerfabrikant Ornard taler.

Sukkerfabrikant Ornard, som bygger den store Fabrik i Grand Island, Nebraska, er i denne Tid i Washington for at sørge for en godlig Lovgivning. Som rimeligt er fra hans Standpunkt, synes han slet ikke om, at Kongressen borttaager Bestyttelseløden og erstatter denne med en Premierie. „Det er ganske i sin Orden, at en Stat giver en Premierie“, siger Mr. Ornard, „men en Premierie fra Forbundsregjeringen er til liden eller ingen Opmuntring. Bestyttelseløden kan vi stole paa, for den er varig, men hvem kan indstaa for at en „Bounty“ eller Premierie ikke bliver affastet af den næste Kongres. Det eneste vi forlanger er Velbehjoldelsen af den nuværende Sukkerford for mindst ti Aar; lad os saa det, saa er vi fornøjet. Til den Tid kan Roesukkerindustrien være bragt vel paa Fode her i Landet, og Hjemmeproduktionen kan indkomme Forbrugets Krav. For Tiden gjør Sukkerindustriens fremtredne Tilstand i Europa sammen med det billige Arbejde det til en komplet Umulighed for nogen at etablere

Industrien herovre med mindre der er lidt Understøttelse. Den halvoanden Dollars om Aaret, som den fattige Mand betaler i Skat paa Sukker gjør ham sandedt ikke fattig“, siger Ornard, „nej, de kommer sig af, at han maa sælge sin Majs for 15 Cents og sin Hvede for 50 Cents. Jeg agter at betale disse Farmerne fra \$4 til \$5 pr. Ton for deres Sukkerroer, hvilket vil give dem en Nettoindtægt af \$50 til \$60 pr. Acre. Med denne Indtægt kan de have Raad til at betale lidt ekstra for Sukkeret.“

Ja, der kan være lidt Næmlichkeit i, at støtte en Industri i dens spæde Barned; men Ulykken stifter deri, at disse beskyttede Stabninger i Reglen blive saa forvænnede af Protektion, selv efter de har naaet den modne Alder.

Told og Frihandel.

De to store Hoveder, Gladstone og Blaine, i Debat.

De to eminent Statsmænd Gladstone og Blaine har fra hvert sit Standpunkt givet Toldspørgsmalet en ganske udførlig Behandling i Januarheftet af „North American Review“. Gladstone fremkommer med et mefterligt Forsvar for Frihandel smykket med den blændende Logik, som kun hans glimrende Hjerne formaar at fremtrylle. Blaines svar er omhyggelig udsuderet og strækker sig over hele den Næste Bestyttelses-Argument, som rykkede i Felten sidste Valgkampagne. Vi skal her meddele et Par Uddrag.

Mr. Gladstone siger: „I Amerika er ikke alene den dyre Produktions omhyggelig bevogtet; men der er ogsaa den billige Produktions brede Mark. Denne Mark indehaves af Landets Landproducenter. Amerikansk Kapital kan beskytte sig med at tilvejebringe Landprodukter, uden at Vedvænterparagissen derfor derved vakkles. Bestyttelsespartiet fremholder jo, at Tolden er nødvendig for at holde Kapitalen hjemme, men hvorfor skulde Kapitalen søge udenlands, naar der er lønende Bestyttelse for den hjemme? Hvis Protektion er nødvendig for at holde amerikansk Kapital hjemme, hvorfor bliver da ikke de uhyre Pengemasser, som for Tiden anvendes paa Frembringelsen af Landprodukter, som skal sælges til Frihandelspriser, ojeblittelig affikket til fremmede Lande? Eller for at vende Eksempel, naar Kapitalen finder fuld og rigelig Anvendelse i billig indenlandsk Produktion, uden Bestyttelse, da er det et uomstødeligt Bevis for, at Bestyttelse ikke tiltrænges for at holde Eders Kapital hjemme.“

For Eksempels Skyld vil jeg antage, at Halvparten af de salgbare Produkter i de For. Stater er Landprodukter og den anden Halvpart fabrikerede Ting eller Industriartikler. Industriens Produkter bestaas af Tolden, men den anden Halvpart — Jordens Frugter — skal for en stor Del udføres til fremmede Lande og kan selvfølgelig kun bringe den Pris, som fremmed Konkurrence vil undvære dem. Altsaa nyder den ene Halvpart af amerikansk Arbejde en Protektion, den anden Halvpart af de For. Staters Produkter frembringes af „Frihandels-Sidere.“

Lad mig da spørge om Landarbejderens Lønning forhøjes ved Bestyttelsen, som dækker Industriarbejderne. Dette vil jeg ikke at sige, at det gjør; thi det er en Elementærgrund, at Arbejderens Lønning er betinget af Prisen paa de Ting, han frembringer — og det er jo en Frihandelspris. Over hele Eders Land findes „Frihandelslidere“, og ved deres Side beskyttede Industriarbejdere. Nu spørger jeg atter: er „Frihandelslidere“s Løn forholdsvist lige saa god som den beskyttede Industriarbejdere? Hvis ikke, hvorfor gaar da ikke Landarbejderne hen paa de Pladser, hvor der er Efterspørgsel paa Fabriks- og Minearbejdere? Hvorfor er et Mand tilfreds med et Brød, naar man byder ham to? Nej, han er ikke tilfreds, naar han kan faa to, forlader han gjerne det ene; men i dette Tilfælde er der ikke nogen Lønforhøje at tillegne sig.

Amerika producerer en Masse Korn, Bømsuld, Kjøb, Dlsje osv., som sælges i ubestryttede Markeder til saadanne Priser, som de kan bringe. Producenterne muldretes til Fordel for den beskyttede Klasse og modtager intet til Gjengjæld. Amerika stjaaner den kapitalstærke Producent et Monopol af Industrienergi; men sørger for at intet saadant Monopol spiser frem blandt Arbejderklassen ved at gjøre sit bedste for at opmuntre den fri Indvandringer.

Blaine siger blandt andet i sit Svar: „Vestens Farmer har et visere Instinkt end Gladstones Filosofi. Farmeren ved, at jo større Hjemmemarkedet er, jo bedre bliver hans Priser.“

Mr. Gladstones pregnante Anbefaling er kun en Afslags af den Tante-

spire, der bor dybt i det engelske Hjerte. Kunindustrien og Fabrikpriferne skulde overlades til Storbritannien, og Produktionen af Naamaterialer kunde saa overlades til Amerika. Det er den gamle koloniale Ide fra forrige Aarhundrede, da Oprettelsen af Fabrikvirksomheden herovre blev betragtet med stor Skynghede af engelske Statsmænd og Handlende.

Men Mr. Gladstone gaar ud fra det Punkt, at „al Bestyttelse er moralsk uretferdig“. Derfor dette har været hans Anstuelse lige siden han blev en Frihandels-Forkjemper, saa maa hans Samvittighed have døjet samme slæmme Slød; thi den ene Gang efter den anden medens han var Rigskansler satte han gennem Parlamentet et Statstilbud — maa jeg ikke sige en direkte Protektion? — af £180,000 til en Dampskibslinje, som løber mellem England og de For. Stater. I den 25 Aar lange Periode blev der udbetalt en samlet Sum paa mange millioner Dollars for at beskytte Linjen mod Konkurransen. Rigtignok brugte man det Paaskud, at disse Penge var Løn for Transporten af den anglo-amerikanske Post; men det er et daarligt Argument; for andre Landes Dampere tilbød at føre Posten meget billigere.“

Winchester, Wisconsin.

Den 24. Decbr., 1889.

Hr. Redaktør R. Ebbeson!

Herved sender jeg mit Kontigent for „Stjernen“ for nok en Aargang. Thi jeg har altid lidt „Stjernen“ godt fordi den intet Partihensyn fører, men derimod oplyser, hvad enhver taler i vore lovg. Forsamlinger. Og naar De bliver ved som De har begyndt, saa er jeg overbevist om, at Folk vil faa Djæne op og se hvad der tjener os bedst. Indlagt vil De finde Kontant for Deres ærede Blad til 28de Marts 1891, og ligeledes sender jeg her Penge for en Aargang til min Broder i Lille Toede, pr. Næstved, Danmark.

Med det samme jeg sender disse Penge vil jeg ønske Red. R. Ebbeson, og R. Ebbeson og hele „Stjernen“s Personale saavel som alle Bladets Læsere et glædeligt Nytår og

En venlig Hilsen,
Hans Rasmussen.

Staanum, Randers, Danmark.

Hr. Redaktør Ebbeson!

Jeg har modtaget dit Blad, og er rigtig glad for at se Tidens Gang i Dannebrog.

Vor Hjemrejse gik godt. Jeg takker Hr. Carlson for al Oplysning om Rejsen og de Løfter, han gav os, blev holdte; kun maatte jeg betale vor egen og Tøjets Transport fra Toget og til Hotel „Danmark“ i New York og derfra til Stibet. „Trave“ er et stort og godt Stib. De første fem Dage stormede det, men det gik alligevel temmelig flot. God Orden ombord, der var 4 — 500 Passagerer. Vi sejlede ind til Southampton, England, med Post. Der var smukt med Skov og grønne Marker.

Føden var som paa de fleste Stibe: daarlig; men det havde jo ikke stort at sige; thi de første fem Dage spiste vi ikke paa Grund af Solyge, de sidste fire Dage havde vi god Appetit paa Spegefiled og bart Brød og saa en Flaase Beer til 50 Pfenning. Fra Bremerhafen til Bremen tog det to Timer med Toget. I Bremen er en af de smukkeste Stationer, jeg har set noget Steds; den blev bygget sidste Sommer. Fra Bremen til Hamburg fem Timers Kjørsel, fra Hamburg til Randers fjorten Timers Kjørsel. Nu er vi i vort gamle Hjem i Staanum. Jeg er i fuld Gang med Efteraarspjøning, og kan nu snart blive færdig. Jeg har allerede været paa 6 Markedspladser og set de Lyseblaa; Handelen livlig, Gensbærerne taufe, store Priser paa Kreaturer. Smaat med Indvølingen her hjemme; et godt Efteraar med Græs, Kreaturerne gaar ude mange Steder endnu, Rugen staar godt overalt.

Hilsen til alle Bekjendte i Dannebrog og Omegn fra mig og Familie.

Søren Hansen.

Et Pust fra Bjergene

vil I vist ej nyde i disse Dage derude i Nebraska, thi jeg antager at I har det høligt nok alligevel, og Atmosfæren heroppe er temmelig nær ved — om ikke under Zero — for Tiden, og det er just for Sundheds Skyld at man gaar og slaver paa Vænen Dag ud og Dag ind naar Termometret er Kul. Man bliver ordentlig melankolsk, — for ikke at sige taust — naar man læser i „Stjernen“ om Væller, Theaterforestillinger og alle de delige Ting, som I derude ere med til hjerpenden Dag, medens vi — en to tre stakels livsglade Pøbersvende maa gaa

og suge paa Lappen — her i denne Dsten, thi her er det evig og altid det samme, Søndag og Mandag, Jul og Nytåar. Idelig Paapasfænde for at ikke et eller andet „fast Mail“ eller Kuldog skal løbe i Grøften begrundet paa at een af U. P.'s raadne Skinner er brækkede.

Sikken Trafik Co. har haft her i Efteraaret! Et Dog hver halve Time Dag og Nat, alle mulige Slags lige fra det oenomtalt fine „fast Mail“ ned til de lange svære Kuldog samt en uendelig Vævning frem og tilbage af Hjelpekomotiver og — Vænearbejdernes Haaebærere. — Vi ere imidlertid aldeles „uafhængige“ — „we are running wild“ som Togsforerene siger, vi behøver ikke at stoppe ved Telegrafstationerne for at faa Ordre til at møde den eller den Haaebær her eller der, men vi plejer gjerne at gaa af Væjen for Togene, thi det vilde jo være mindre behageligt at blive slynget en Snæs Jod op i Luften, man kunde gjerne sige sig, naar man faldt ned igjen, for ikke at tale om at faa Djæne fulde af Stumper af en ituslaet Haaebær. Derfor tager vi altid klogeligen vort Apparat af Skinnerne, naar et Dog er i Sigte, thi det vilde ogsaa være Synd at spolere U. P.'s smukke Lokomotiver..

En Togsfører kastede engang sin Gar i Luften og efter Episoden havde han endda „Cheek“ nok til at spørge, om der var „any more Handcars ahead“! — Naden havde ikke observeret mit grønne Flag (Slow Signal) som jeg havde placeret en halv Mil fremme.

Vi har ellers haft meget fint Vejr til Dato, det vil sige, ikke megen Sne, og heller ikke megen Frost indtagen de sidste otte Dage, men nu har hans Excellence Hr. Frost ogsaa taget fat for Alvor, dog det er endda ikke saa slemt naar man bare kan blive fri for alt for megen Sne.

Sneen er behagelig nok for dem, som ikke har andet at bestille end at høre i Kane, men for os Vænearbejdere tager Sagen sig helt anderledes ud.

De sidste 3 — 4 Aar har vi ikke haft megen Sne at trækkes med, og det lader næsten til at Klimaet forandrer sig i denne Egn, thi vi har mere Væde om Sommeren, og mindre Sne om Vinteren.

Vejret er forresten meget ustadigt heromkring begrundet paa Bjergenes Nærhed, om Sommeren hænder det sommetider at vi har 70 Gr. Varme den ene Time, og en Snestorm den næste, sidste 10de Juni havde vi to Fod Sne her. Desaar sig denne Egn meget uheldig for giftige Personer. Væser gjør det næsten altid fra Vest, og lidt i saa høj en Grad, at Kulstøv, Sand og „Alkali“ fylber Gluggerne paa Een. Guverner skal vide at der er Pladser i Amerika hvor der er behageligere at leve end i Wyo., idetmindste i denne Part, og hvad mig selv anganger, saa er jeg akkurat af samme Mening som Irlænderen, som sjoor at „I wouldn't have a Ohlokenoob in this blessed Country, by Jabber“!

Til Slutning vil jeg bede den ærede Læser se igennem Fingre med mit Striver, det er jo ikke andet end det bare Brøvl, og det maa jo ogsaa til en Gang imellem „for a Change“ og med Maade naturligvis. Her har jeg siddet den hele Aften og hægt med Hjørnelisten, og endelig kom jeg paa den (u)heldige Tanke at forstyre Eders Fødselsfest med „Et Pust fra Bjergene.“

Ønskende Redaktøren og alle Læsere Sundhed og Lykke i det nye Aar tegner jeg mig som Eders ærbødige,

G. J. Frandsen.

Carbon, Wyo., i December 1889.

Modern Barberkunst.

At der her i Amerika bestaar en Fagforening af Barberer, er noget, hvorved vistnok de fleste er ubevidst, men det forholder sig alligevel saa. Forleden holdtes en Konferens i Detroit, Mich., hvor de blandt andet diskuterede, om de herefter skulde lade Herrerne bære langt Haar, som man bruger i Europa, men efter en lang Forhandling blev det med overvejdende Stemmesfæde besluttet, at Amerikanerne bør bære deres Haar „business-like“. Der var imidlertid mange, der talte for den modsatte Anstuelse, saaledes den berømte franske Frisør Lafange i Boston: „Kort Haar“, sagde han, „er en Barbariskhed, og jeg kan ikke finde Ord, der tilstrækkelig udtale min Afsty derfor, det fremadler Naturen, der gaa op i Prioclights, Slagsmaal og Hænskampe, medens langt Haar tyder paa aoble, ophøjede Naturen og højindvæde Mennesker, som for Eksempel Apollo, denne Type paa et mandigt og skjønt Menneske.“ I denne Dur fortalte Tale ren længe, og man kunde se, at han ingen almindelig Barber var, thi han gjenemgik forskellige store Digters Værker, og viste, hvorledes de langhaarede Poeter altid producerede skjønnere og noblere Digte end de korthaarede.

Udlandet.

Brasilien. — Den gule Fieber har vilt sig i Rio Janeiro.

Spanien. — Den ungdommelige Konge er meget mektigen af Snuefeber.

Mellemerika. — Oprøret i San Salvador er dæmpet, og General Rivas har sigtet.

Italien. — Influensa griber om sig i Venice, Milan og Genoa. I Venice foresaldt 43 Dødsfald paa en enkelt Dag.

Holland. — Ved det store Skjotesløb i Amsterdam i Søndags vandt Nordmanden Norving Kemmilsløbet paa 16 Minutter, 48½ Sekunder.

Syde-Afrika. — „Erste Fabrikken“ i Pretorie den første Bygning i Transvaal, er nedbrændt. Tabet ansettes til £100,000.

Frankrig. — Den store Dødelighed i Paris som indirekte Følge af Snuefeberen vedværer. Sidste Uge indmeldtes 2,334 Dødsfald mod 1033 i den tilsvarende Uge sidste Aar.

Rusland. — Politiet i St. Petersborg skal være kommet paa Spor efter en dybtgaaende og vidt forgrent nihilistisk Sammenværgelse imod Czarsens Liv. Nærmere Enkeltheder savnes endnu.

Australien. — En 300 Mil lang Strætning er overvænnet i den nordvestlige Del af Queensland. Paa mange Steder er Vandet 20 Fod dybt. En Del af Byen Normanton staar under Vand.

Portugal. — Kongen aabnede Rigsdagen i Torsdags; han erklærede, at Landets Forhold til Udlandet var det pænseligste. Han bvaalede ved de gjorte Fremfærd i de portugisiske Kolonier i Afrika, men berørte ikke Striden med England.

Tyskland. — Keiserfamilien overværet Takkegudstjenesten i Slotskapellet Nytaarsdag. Senere holdtes en storartet Reception i den hvide Sal. Sent paa Dagen tjorte Keiserfamilien over til Enteleiserinden og overbragte hende en Nytaars-Lytskning. — Enkekeiserinde Augusta er syg i en betænelig Grad.

Belgien. — Det kongelige Palads i Løven, en Forstad til Brüssel, nedbrændte Nytaarsdag. Den 17-aarige Prindsesse Clementine, som var den eneste af de kongelige, der paa den Tid opholdt sig paa Slottet, reddede til Nød Livet, hendes Guvernant, som var bleven reddet tilligemed Prinsessen, sigtede de tilbage i den brændende Bygning for at redde nogle af de mange Kostbarheder, der var fællesmerne prisgjorte, omkom. Konger betragter meget Tabet af den kostbare Samling Billedduggerarbejde, der er uerstattelig. Tabet paa Kunstfætte er uhyre. Det lille Brandvæsen derude fagtede flækt, men formaade intet overfor saa stor en Brand.

Storbritannien. — Den prægtige transatlantiske Hurtigdamper „City of Paris“ blev Nytaarsmorgen medens den i den tykke Taage sejlede ind til Liverpool paa vej for en udgaaende Dampere „City of Paris“ mistede Bougspredet og en Mast. Stor Skrak herskede blandt de ombordværende, men ingen kom til Stade. — Konsejlspræsident Salisbury, som har ligget syg i London af Influensa, er nu paa Vej til Bebring. — Nytaarsnat ophlod Ild i Drengebarteret i Fattighuskolen i Whitechapel, London, og 26 Drenge omkom i de øverste Etager, medens 58 reddedes fra den brændende Bygning. Drenge var Aftenen tilforn gaaet tilfjens i den glade Forventning om de lovede Præsentar, de skulde modtage om Morgen. Ilden opkom i Bjergens Værelser, og disse reddedes, da den frembrændende Røg i Tide vaskede dem. — Et stærkt Uvejr med Storm rasede over hele Storbritannien i Søndags; megen Stæde blev tilføjet Gjendomb, og fra Egen kommer Efterretning om Stranding. Den protestantiske Kirke i Birt, Irland, blev slemt ramponeret af Lynet.

Stands denne Kroniske Hofte nu!
Eti derfor Du lte gjer det kan den gaa over til Tæring. Mod Tæring, Skielte, Glemme, Vindmædig Svækkelse og Hæmningen findes der intet, som kan sammenlignes med

SCOTT'S EMULSION

af ren Torste-Lever Tran og Hypophosphites af Salt og Soda.

Den næsten ligesaa velmagende som Mell. Bægt bedre end andre saaladte Emulsioner. En ubidderlig Frembring af Gud.

Scott's Emulsion

Der findes daarlige Efterligninger. Kjøb den ægte